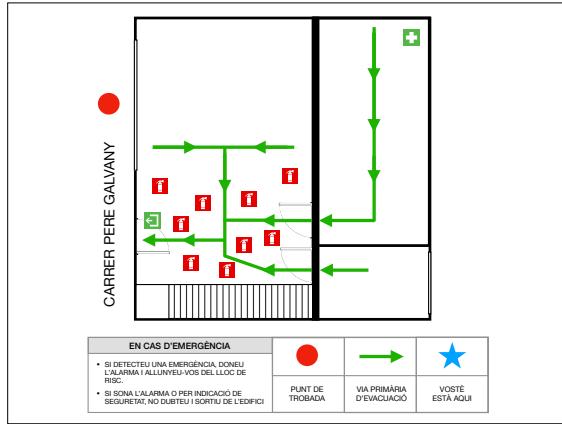

Qui juga amb foc 3
L'estructura del foc /
Gestió d'incertesa.

Preludi 0. PREVENCIÓ

Hola a tothom! Gràcies per venir, em feia moltissima il·lusió presentar aquest projecte aquí. Per mi suposa una culminació, perquè clar, m'ha costat molt... Molt arribar fins aquí. Volia fer una conferència on mentre parlés del foc pogués fer trucs de faquir i fins ara no me l'han deixat fer amb foc real. No ho he fet mai no se com sortirà no sé si podré fer-ho...

El preu per fer aquesta conferència ha sigut sotmetre's a rigorosos protocols de prevenció que ens va fer un company bomber i que he anat consultant a diferents persones que treballen en l'àmbit de l'espectacle del foc i m'obliguen a explicar-vos-les perquè quedí clar.

0. Mapa de riscos: He fet un plànor d'evacuació del local d'Estructuras3000.
SI DETECTEU UNA EMERGÈNCIA, DONEU L'ALARMA I ALLUNYEU-VOS DEL LLOC DE RISC.
SI SONA L'ALARMA O PER INDICACIÓ DE SEGURETAT, NO DUBTEU I SORTIU DE L'EDIFICI.
 1. Personal format: Almenys una persona capacitada per actuar en cas d'incendis
 2. Equip d'extinció: (La berta reparteix extintors) Els punts vermellos que veieu són aquests extintors que reparteix la Berta. (També Els podeu fer servir per refrescar-vos) Manta ignífuga i cubells d'aigua disponibles a prop.
 3. Material ignífug: Tota la sala és ignifuga. Escenografia i decoració han de ser resistentes al foc (ETC ETC)
- > ASSISTENT REPARTEIX EXTINTORS PER TOT L'ESPAI
4. Zona delimitada: Espai clarament senyalitzat i separat del públic. Siusplau no passeu la línia.
 5. Sortides d'emergència: Lliures, visibles i senyalitzades.
 6. Ventilació adequada: Deixarem la porta oberta perquè no s'acumulin els gasos
 7. Revisió elèctrica: Comprovar que no hi hagi riscos elèctrics prop del foc.
 8. Prohibit fumar: Senyalització clara a tot l'espai.

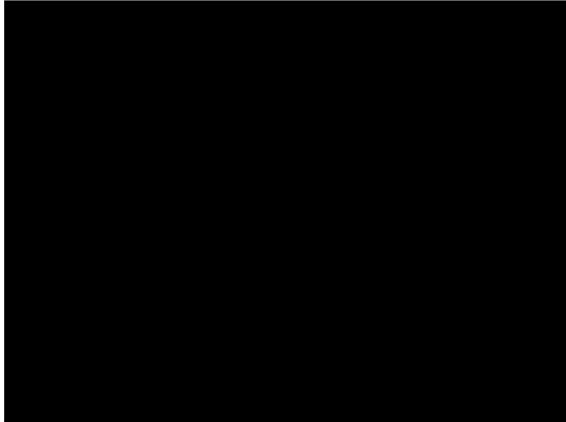
Comencem recapitulant:

Introducció
1. EN EPISODIS
ANTERIORS....

1.1 Jugar amb foc

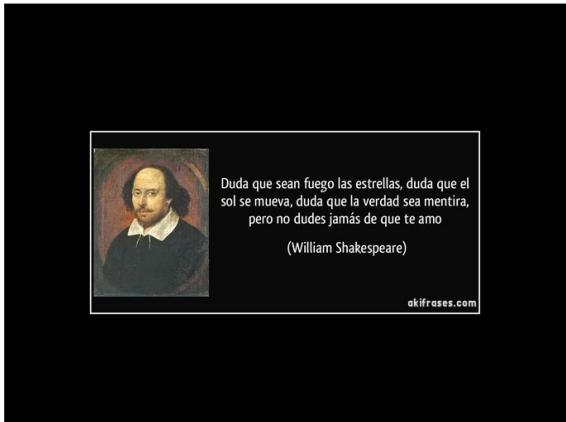
No Et Creuràs
El Que Passa Si
Jugues amb Foc

És el tercer cop que faig aquesta conferència. El primer titolar cridaner és aquest: No et podràs creure què passa si jugues amb foc.

Vaig començar la presentació amb aquesta imatge de la meva amiga Berta Ballestín. Bueno, ara mateix no es veu res... Perquè és a les fosques. I aleshores deia: A vegades penso que la ciutat ens roba el dret a la foscor. I aleshores sona aquesta cançó.

SONA: LA LLAMA DEL AMOR (Omar Montes, Jairo deRemache, Farruquito - La Llama del Amor) https://www.youtube.com/watch?v=p67QgpzSc7c&list=RDp67QgpzSc7c&start_radio=1

I aleshores deia anar una frase de Shakespeare que en veritat és una mica gratuita però bueno em serveix per enllaçar lo de després...

“Dubta de que siguin foc els estels,
Dubta de que el Sol es mogui,
Dubta de que la veritat sigui mentida,
Però no dubtis mai que t'estimo.”

I en el meu rànking de flames preferides, la numero 5: La flama de l'amor. Un estalvió el clickbite del principi. Sempre ens han dit que qui juga amb foc es crema i en aquesta presentació vull defensar que qui juga amb foc també brilla.

1.2 Paraules incendiàries

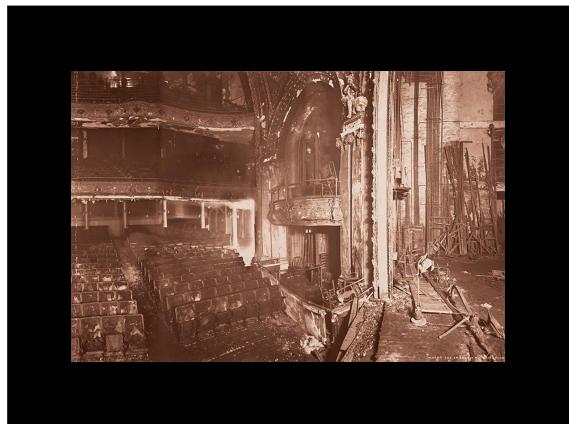
Però el que m'interessa de Shakespeare és això: el teatre Globe de Londres, on debutaven les obres de Shakespeare, es va incendiar el 1613 degut a l'encesa d'un canó teatral que va fallar i va cremar les vigues i el sostre de fusta. Però només va resultar ferit un home que li van apagar un incendi als pantalons amb una botella de cervesa.

S'atribueix a Goya aquest oli que representa l'incendi del Coliseo de Comedias de Saragossa el 1778, on una espelma va caure i va cremar tot el material de l'escena. Van morir 77 personnes.

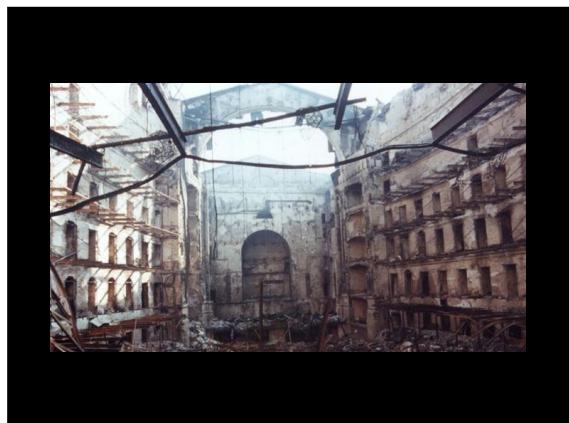

En aquest cas, va ser un error a l'encesa de les llàmpares de gas que va provocar una explosió tremenda al Ringtheater de Viena el 1881 on van morir 384 persones.

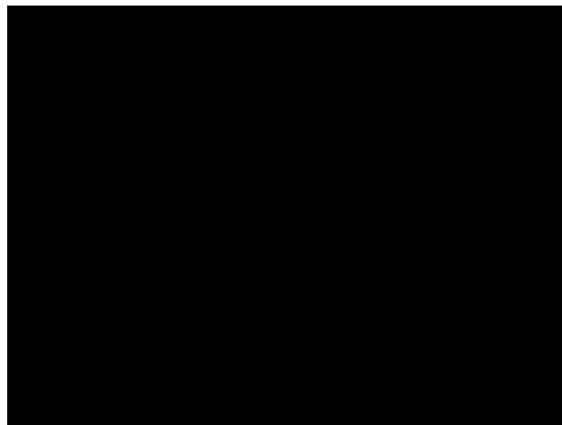
El més sonat sense dubte és el del teatre Iroquois a Chicago del 1903, on la guspira d'un element decoratiu que simulava la lluna va incendiar el teló, provocant el pànic que causar una estampida on van morir 605 personnes. Algunes sortides com aquella d'allà, no oblideu que està senyalitzada, van trobar una capa de tres metres de cadavers.

> **MESURAR SI L'ALÇADA DE LA SALA ARRIBA ALS TRES METRES**

El liceu tots sabem que també es va incendiar...

(Extra: Un altre teló que també es va incendiar va ser el del teatre Liceu al 1994. “Mentre dos operaris treballaven en la reparació del teló d'acer que, en cas d'incendi, havia d'impedir que el foc passés de l'escenari a la sala – ironia del destí–, les guspries del seu bufador van prendre en el cortinatge que amagava la part alta de l'escenari. (...) I bueno es va liar parda.”)

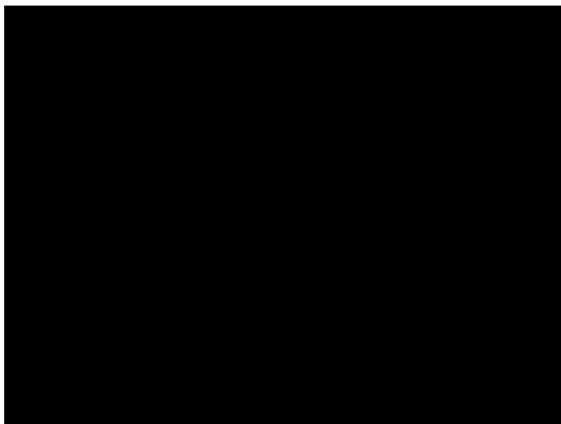
Si una cosa ens vol dir la història és que és millor ni tan sols pensar en posar una sola flama al teu espectacle.

A no ser que vulguis matar a tothom.

S'ha parlat molt sobre els teatres com un espai farcit d'incendis metafòrics: el foc dels sentiments de les passions les paraules incendiades etc. Però paral·lelament els teatres han sigut escenari d'incendis molt reals i mortífers. Durant el segle passat es va fer encara més evident: un teatre podria cremar perfectament cada 50 anys. El que és sorprenent és que a vegades el foc no era ni tan sols real. A Biblao l'estampida es va produir perquè algú va cridar "FOC" Estats Units presumeix de ser el país de la llibertat i la llibretat

de discurs i la llibertat d'expressió, i tal. La primera enmienda (que sona molt important) de la seva carta de drets blinda el dret de la llibertat d'expressió. Tot i això, popularment es contempla una excepció:

No es pot cridar “foc” en un teatre plè de gent.

(A la presentació les imatges d'aquesta diapositiva son consecutives)

Aquesta frase (cridar foc en un teatre ple de gent) es fa servir sobretot en debats per assenyalar aquells arguments que utilitzen discursos incendiaris, sovint propis de l'extrema dreta o moviments reaccionaris.

No deixa de ser super interessant el poder d'aquesta paraula a la que no li cal una imatge per ser real. Si t'atraquen quan tornes a casa, recorda cridar FOC i no SOCORS perquè el teu veí surti de la finestra.

A tot això... Al final crec que és el que faré en aquesta conferència. A mi m'encantaria poder fer Trucs amb foc. Aquesta presentació està feta pensada per portar el foc a l'escena. Foc real, no només paraules. El foc que escalfa i produeix ombres. M'agradaria no haver d'invocar incendis amb els discursos però crec que és el que toca. Crec que imposar-me tants protocols com fa Estructures3000 és un error.

Bueno jo en veritat no sé que faig aqui. Crec que mentre més similar a Estructuras3000 sigui un espai, més intento evitarlo. Anar al Macba per

Imposar-me tants protocols com fa Estructures3000 és tendir-li la catifa vermella a pràctiques artístiques que no tenen cap risc.

Jo la catifa vermella la extenc als artistes que s'arrisquen y no a los empresarios com deia la puta vieja de la Bet Pahissa, que porta aquest espai, que a ver también si le cae un meteorito encima.

> **SONA UNA ALARMA D'INCENCDI. SIMULACRE D'INCENDIS. TOTHOM ÉS EVACUAT DE LA SALA**

> **APAREIXER DISFRESSART DE FLAMA**

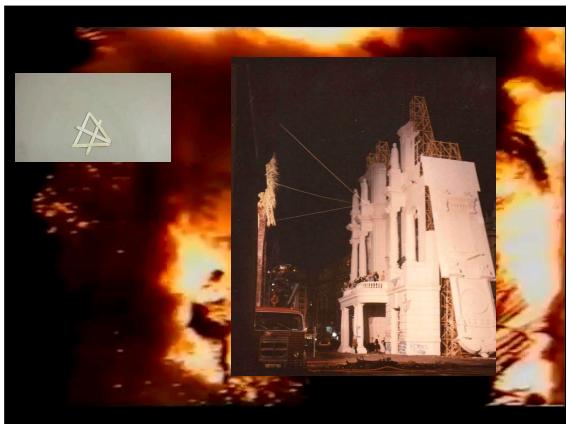

Nus

2. L'estructura del foc

Ara parlem d'estructures i de foc... D'una altra manera. Aquest és l'escenari principal de tomorrowland, que tarden dos anys en dissenyar i un mes en construir... L'estructura s'encera es va incendiar i desapareixer pocs dies abans que comenci el festival. Una estructura que no s'havia de cremar...

Aquesta estructura sí que s'havia de cremar: és la meva falla preferida... Van simular l'ajuntament de valència (1987?) amb els alcades i tothom que estava just davant i li van prendre foc... Es deia "Com en un espill"... Va ser molt innovadora, i havia actuacions dins la falla. Els autors van voler deixar l'estructura a la vista per evidenciar que era algo inacabat.

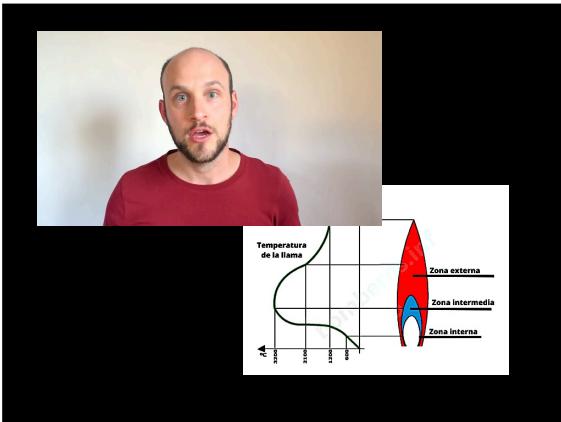
Anem a fer una altra estructura... Heu fet mai lo dels mistos? Sembla que si poses uns mistos així fas una bomba explosiva... Sempre he pensat què passaria si li prenguessim foc...

> FER EXPERIMENT DELS TRIANGLE DE MISTOS

Bueno aquesta tensió és molt pròpia dels espectacles de foc... Pum! La majoria s'ha apagat. Això és per culpa del triangle del foc que ara explicaré.

2.1 Què és una flama

Abans anem a parlar sobre l'estructura d'una flama.

L'exposició en la que estem es pregunta si “Podem dir-li foc a una flama que no crema”. Jo no sé respondre aquestes coses... No sóc bomber... Però he vist molts video del youtube. En un es deia que en veritat una flama és només la superficie on es dona la combustió. Bueno el video és aquest, que us ho expliqui ell directament perquè jo no ho sé...

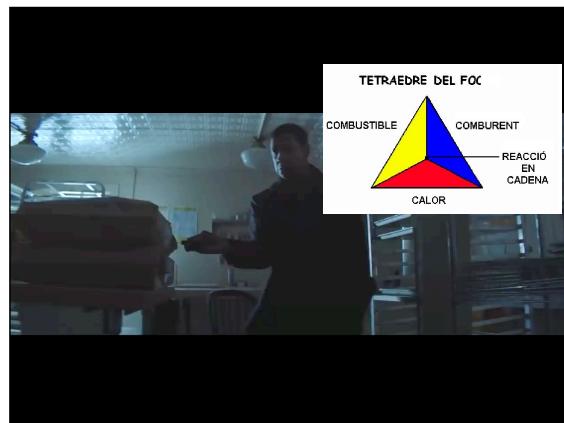
> ESCUPIR FOC PER LA BOCA

2.2 Triangle del foc

A veure si m'enrecordo d'això... La moguda és que per tenir foc necessites aquests tres elements. Sense cap d'aquests elements no pots tenir foc.

Als jocs olímpics de 1988 a Seoul el combustible van ser els coloms.

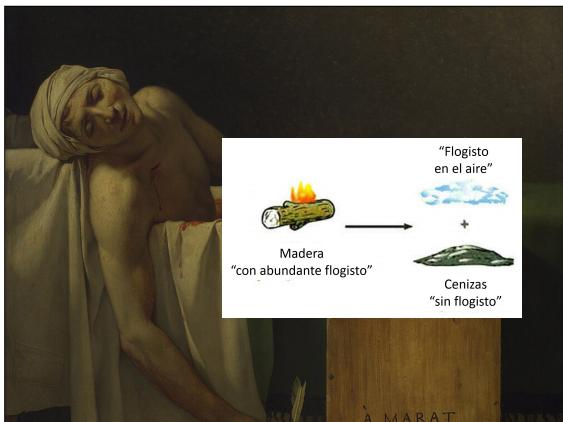
Als espectacles de foc juguen amb l'avantatge que tenen la capacitat de facilitar el compromís de l'espectador, sempre atent perquè el foc és un llenguatge bastant universal, perquè suposen un risc, perque tenen efecte sorpresa, etc. Existeix la tensió d'una cosa que està apunt d'explotar. No saps si el que surt en escena es prendrà en flames o no.

La naturalesa del foc és contagiosa. Sempre està disposat a extindre's a un altre lloc. Això és per la reacció en cadena... Que li diuen el tetaedre del foc...

(Extra: Per mi, és la idea de risc, molt positiva. En canvi, el risc de no córrer riscs és major que qualsevol perill real. Voleu que torni a fer lo del foc? Fixeu-vos aquí que està obrint aquests sacs de farina i el ventilador.... > (video: The Equalizer 2: The Bakery HD CLIP minut 0:40-2:15 <https://www.youtube.com/watch?v=XJ48tjrz7JQ>)

> ESCUPO FOC PER LA BOCA UN ALTRE COP

2.3 Flogisto

No sempre hi ha hagut consens amb aquesta teoria del triangle del foc. Abans es creia en la teoria del flogisto. Jean-Paul Marat va escriure sobre diversos tractats de la naturalesa física del foc.. Era partidari de la teoria del Flogisto, una teoria que es proposava abans del descobriment de l'oxigen. Sens dubte aquestes reflexions teòriques van influir la seva activitat revolucionaria. Marat escrivia en contra del conformisme. Deia: “El major infortuni que pot esperar un país lliure (...) és que cap partit, cap commoció, cap facció agiti les ments dels súbdits. Tot es desfà quan el poble es

despreocupa dels assumptes públics; al contrari, la llibertat brolla constantment del foc de la sedició". (Video: foiar foiar de Kingdom hearts https://www.youtube.com/watch?v=jBW6gBWYkTM&ab_channel=RegularPat)

Sobre el conformisme: Qualsevol acte orientat a la preservació de l'*status quo* s'esforça per reduir el nivell de compromís públic i a induir a l'apatia, apagant l'espurna de la rebel·lió. Aquesta energia política s'aboca en la prevenció, la gestió i el control d'incendis, cosa que sovint equival a una repressió dels desitjos i fantasies col·lectius.

uf això ho he de llegir...

Al contrari, el foc tendeix a ser extremista per naturalesa. L'extremisme polític real és necessàriament piropolític. El poder actual és extremadament centrista (defensa l'*status quo*) i determina què és extrem i què no. El veritable extremisme és abolir allò extrem. L'extremisme és l'extrem estil de vida occidental, extremadament centrista, que extremadament crema el món.

> EXPLOTA UN PETARDO

2.4 Piropolítica

Això és totalment diferent. Tres dotacions de bombers venien a apagar un foc enmig de Brooklyn. Era una falsa alarma. Només es tractava del video d'una foguera reproduït per una pantalla plana gegant que una noia s'havia posat metre feia ioga. Unes imatges que creaven el pànic del foc.

La tesi central d'aquesta conferència està basada en un llibre de Michael Marder que es diu “Piropolitica en un món en flames” escrit el 2011 i publicat en castellà fa un parell d'anys.

Marder diu que la modernitat va dividit el foc en dos: Llum i calor. En primer lloc, una llum sense calor, la raó desapassionada. Es a dir, la il·lustració va ser un intent de fer de la política una utopia privada de riscos i il·luminada per la freda llum de la raó:

> ASSITENT ENCÈN LA LLUM DE SALA - LLUM DE NEVERA

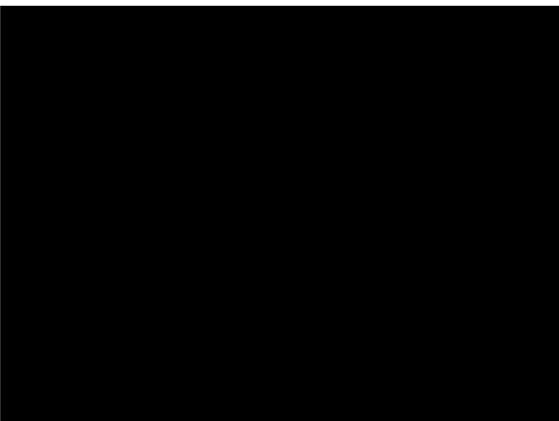
analítica, racional, basada en el coneixement.

L'extrem contrari d'aquesta llum sense calor, d'aquesta llum de la raó, d'aquesta llum freda de LED, seria una calor sense llum: l'encarnació del mal, el terrorisme, allò insensat absurd o gratuit.

El mal és una “foscor que crema”. Si la sobreabundància de la llum de nevera quasi no dona lloc per a la elucubració ombrívola, el foc deixa lloc a l'ombra: el foc és un moviment que deixa bastant espai per a les coses que no són identificables: els secrets, lesombres, i en general, un mal que no és comunicatiu: irracional, etc.

— Joder, esque es precioso, eh!

En resum: La il·lustració (...) dissocia les dues potències del foc: fetitxitzà la llum sense calor en forma de racionalitat despassionada i rebutja la calor sense llum com a mite, foscor no il·luminada i, en ultima instància, com el mal.”

> CREMO UN LLIBRE AMB FOC

És a dir, ignora que el foc, també CREMA. Altera l'estat de les coses, fusiona i hibrida.

Desenllaç

3. Incendis de sisena generació

Aquests últim mes s'ha estat donant un autèntica revolució en els incendis: Els incendis de sisena generació, els de darrera generació, que són més ràpids, més intensos, més grans, més imprevisibles i amb una capacitat destructiva sense precedents.

Aquests incendis ens parlen de la irreversibilitat d'un incendi: d'un foc sense límits humans, sumits en la incertesa.

(Fragment del video: Documental "Incendis de 6a generació: els incendis que ens venen" <https://www.youtube.com/watch?v=lfnV1sRhpBY&t=1975s>)

> FOC MÀ

La piropolítica és una manera de pensar la política més enllà dels binaris. Hi ha un lloc on aquests dos poders coincideixen: el màrtir que s'immola.

El màrtir, aquell que pren foc, és un esdeveniment on coincideixen dos poders absoluts i destructius: la llum i la calor. Perquè és revolta, perquè és convenciment i raó, és imprèdictible.

Quina mena de llum emana del cos moribund de la màrtir que s'esvaeix en el foc del seu propi acte de fe? I quin missatge ens transmet la calor que desprenden les seves restes incinerades?

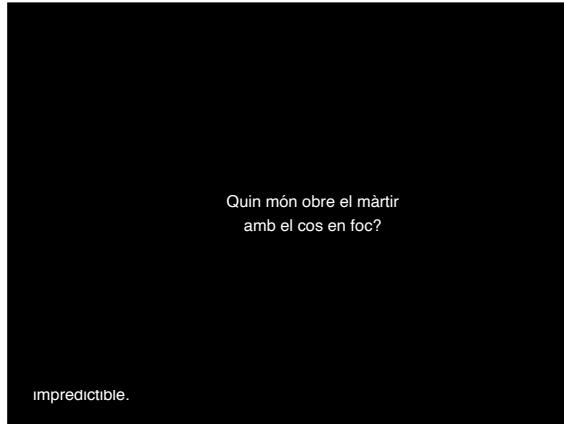
Quina veritat abismal s'amaga darrere el sacrifici d'un ésser humà que es converteix en una forma sense cos, una veu sense alè, una acció de la qual escapa el fenomen?

Michael Marder diu que enfront una modernitat asèptica, la revolució de veritat anunciaria el retorn del calor a la llum. L'autèntic foc de la revolució és capaç de superar la divisió de teoria i pràctica: de juntar la calor fosca de l'afecte i el fervor cec pel canvi.

El mer fet de brillar és fútil, el mer fet de cremar no és suficient; però cremar i brillar és perfecte.

VIDEO: BURNING ELMO <https://www.youtube.com/watch?v=08nUOn1HAqE&list=PLx4p1JlIXZw2TezQ3AEpq8ffZW1L01yxO>

> GUARDAR ORDINADOR.

> IMMOLAR-SE

> SONA LOS CHUNGUITOS, QUIEN JUEGA CON FUEGO

Si en episodis anteriors vam veure que qui juga amb foc no només es crema sinó també brilla, i que prevenir incendis metafòrics també és feixisme. La conclusió del capítol d'avui seria alguna cosa així com que encara que coneixem l'estructura del foc, en qualsevol moment, el foc pot escapar del nostre control, esdevenir un altre, aliè a les nostres intencions, i d'alguna manera hem d'acceptar que ja hem perdut aquesta batalla. Jugar amb foc sempre és un negoci arriscat, però també ho són l'ètica i la política no

normatives!

> S'INCENDIA L'ORDINADOR FALS.

